

Jesus er Kristus, kommen i kødet

Overskriften er uddrag af en tekst, der i sin helhed lyder: "I elskede, tro ikke enhver ånd, men prøv ånderne, om de er af Gud; for mange falske profeter er draget ud i verden. Derpå kan I kende Guds Ånd: enhver ånd, der bekender, at Jesus er Kristus, kommen i kødet, er af Gud. Og enhver ånd, der ikke bekender Jesus, er ikke af Gud; men det er Antikrists ånd, som I har hørt skal komme, og den er allerede nu i verden." 1 Joh.4:1-3.

Når man læser teksten synes man umiddelbart at forstå, hvad der menes med udtrykket "kommen i kødet", for Jesus blev jo født som et menneske i kød og blod. Men udtrykket må have en videre betydning, når det bruges til at afgøre om et vidnesbyrd er af Guds Ånd, eller om det er af Antikrists ånd.

I Guds ord er kød og ånd modsætninger. Kødet refererer til det synlige, det jordiske – det, som vore hænder kan røre ved og vore øjne kan se, mens ånden er udtryk for det usynlige, det som intet øje kan se, men som bor i den enkelte og som i modsætning til kødet har evigheden i sig.

Jesus, Guds enbårne Søn fødtes til jord i syndigt køds skikkelse (Rom.8:3) og blev mennesker lig. Han kom altså ikke i ånden alene, skønt han ligesom Gud er ånd. Joh.4:24.

I sit første brev skriver Johannes i indledningen: "Det, der var fra begyndelsen, det, vi har hørt, det vi har set med vore egne øjne, det vi skuede og vore egne hænder følte på, ja om livets ord forkynder vi – og livet blev åbenbaret, og vi har set det og vidner om det og forkynder jer det, det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret for os". 1Joh.1:1-2.

Og i sit evangelium siger Johannes: "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. – Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed som den enbårne Søn har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed." Joh.1:1+14.

Jesus, der er Ordet, kom til jord i kød og blod og dermed som noget så konkret, at Johannes har set det og rørt ved det. Ordet kom for at blive troet, som det står, og for at blive efterlevet i lydighed. Ordet kom ikke for at blive åndeliggjort. Og det er netop det grundlæggende i udtrykket: Jesus er Kristus, kommen i kødet.

Den, der åndeliggør Guds løfter og profetier i stedet for at tro Guds ord konkret og bogstaveligt, bekender ikke Kristus, og er ikke af Gud men af Antikrist.

Hvis du bekender, at Jesus er Kristus kommen i kødet, så tror du Guds ord, som det står. Du omfortolker det ikke til det, du ønsker, der skulle stå. Og du åndeliggør ikke Ordet, men du giver Gud ret, idet du tager alle menneskelige tanker og meninger til fange i lydighed under korset. Og gør du det, da vil du for din lydighed få den løn, at du bliver forfulgt ligesom din Herre og mester.

Hvad er det, og hvem er det, der Åndeliggør Guds ord?

Lad os tage et par eksempler:

1. Guds løfter til Israel har i lutherske sammenhænge ofte været åndeliggjorte. Man påstår, at jøderne med forkastelsen af Jesus unddrog sig Guds løfter, der i stedet gælder menigheden, der nu er de "sande jøder", idet man henviser til Paulus tale om de sande jøder. Men det er en åndeliggørelse, der ikke er sand, for "dem (israelitterne) tilhører (i nutid) barnekårene og herligheden og pagterne og lovgivningen og tempeltjenesten og forjættelserne" Rom.9:4. Og denne fordrejning og åndeliggørelse af Guds konkrete løfter til Israel, har været med til at bane vejen for jødeforfølgelser, der kulminerede med nazisternes mord på 6 millioner jøder under anden verdenskrig.

2. Om kvindelige præster. Guds ord siger klart, at mænd og kvinder har forskellige opgaver i menigheden, og at opgaven som lærer er forbeholdt mænd. Det siges udtrykkelig, at en kvinde ikke må optræde som lærer 1.Tim.2:12. Det åndeliggør man ved at sige, at det nu er Paulus' egen tidsbestemte mening, og at der ifølge evangeliet ikke er forskel på mænd og kvinder. Og så henvises der til, at kvindelige præster i øvrigt har den fordel, at de fra naturens hånd er mere empatiske end mænd. Og mange af dem, som godtager kvindelige præster, forsvarer deres stillingtagen ved at henvise til, at en given kvindelig præst har en dejlig bibelsk forkyndelse. Men de, som siger sådan, glemmer, at fordi ordene i forkyndelsen er sande, så er det alligevel en forkyndelse i antikrists ånd, fordi den ikke er i overensstemmelse med Guds ord.

Flere eksempler, der ikke her skal uddybes:

3. Frelsen i Himlen ved tro på Jesus og fortabelsen i Helvede på grund af ulydighed omtaler Guds ord som konkret fysisk virkelighed. Men det kender vi jo ikke noget til, siges der. Og så åndeliggør man Guds klare tale om evig frelse og fortabelse og gør det til ren billedtale. Det tjener alene Antikrists forførelse.

4. Jesu stedfortrædende død ændres fra at være en soning for vore synder til et forbillede for os til efterfølgelse – at vi er pligtige til at ofre os for vor næste. Det sidste er sandt, men den konkrete virkelighed om Jesu død er, at Guds Søn bar vore synder op på korset og sonede dem med sit blod, da han døde i alle synderes sted. I Ham har vi forløsning og syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er.

5. Synden anses af mange for ikke længere at have noget med Gud at gøre. Det fremføres, at det moderne menneske er løst fra den opfattelse. Synden er i stedet blevet til uhensigtsmæssige handlinger, der er resultat af arv og miljø. Gud, der ikke lyver, siger, at synd er ulydighed, at mennesket ikke tror på Gud.

6. Skabelsesberetningen anses for at være en smuk historie, der i billeder illustrerer, hvordan man i oldtiden forestillede sig skabelsen, fordi man ikke vidste bedre. Nu ved vi bedre, og ubevidst har man fjernet det, som holder igen (troen på Gud) og erstattet Gud med videnskaben, der i Guds sted er blevet tillagt retten til at forvalte al sandhed, hvorved Gud er blevet gjort til en løgner.

7. De dødes opstandelse og det evige liv har man åndeliggjort til en proces, der sker i det indre menneske, når det arbejder med det åndelige. Heraf følger, at der kun er én Gud uanset hvilken religion, man bekender sig til, og følgelig må der skabes en dialog, der kan nedbryde de skel, der hindrer enheden af alle religioner og fremmer den gensidige forståelse og respekt. De, som mener og handler således, bereder vejen for Antikrist, idet de glemmer, at Herren er én, at han er Israels Gud, der i historien har vist, at han har magt til bevare sit ejendomsfolk, og som formår at nedstyrte og udslette dets fjender.

8. Gengiftning af fraskilte er generelt accepteret selv i de organiserede menigheder, fordi man med kærlighedsbudet har sat Guds klare ord om ægteskabet som et livslangt forhold ud af kraft. Man åndeliggør kærligheden til sit eget kød og glemmer, at sand kærlighed alene findes i Jesus Kristus, der kom i kødet for at give sit liv som løsesum for mange.

9. Penge i menigheden er blevet en sag om skatteregler og offentlige kontrakter, der sikrer de organiserede menigheder det økonomiske grundlag for deres strategier og de deraf afledte budgetter. Og det gør man uden småligt hensyn til Jesu ord om, at ingen kan tjene både Gud og mammon.

10. At være smart har vundet almen indpas i menigheden. Men at være smart i planlægning og forkyndelse er i virkeligheden at tro på sig selv og fraskrive sig afhængigheden af Gud. For i Guds rige gælder det modsatte af at være smart, der grundlæggende at opnå fordele på andres bekostning. Jesus gav afkald på alt sit eget, ja selv sine himmelske fordele og blev i stedet lydige til døden på korset, for at vi kunne få fordele derved (syndsforladelse og evigt liv). Alt i Guds rige bygger på at give afkald, for at andre kan få fordele deraf – altså det modsatte af at være smart.

11. Den organiserede menighed synes ofte at overtage Helligåndens rolle, når man bl.a. ud fra medlemmernes adfærd, accepterer dem som brødre og søstre i Herren Jesus, når de er oplært eller opvokset til at sige eller gøre det "rette", uden at være født på ny. Det skyldes bl.a. at man i mange organiserede menigheder har en uskrevne norm for, hvad man skal mene, tænke og tale. For den rigdom og mangfoldighed, som Ånden formidler til den enkelte, er farlig for en fasttømret organisation. Ånden er liv og bringer altid mangfoldighed og "uorden" med sig. "I skal lade det, I har hørt fra begyndelsen blive i jer. Hvis det, I har hørt fra begyndelsen bliver i jer, bliver I også i Sønnen og Faderen. Og dette er den forjættelse, som han har tilsagt os: det evige liv. Jeg har skrevet dette til jer om dem, som fører jer vild. Og den salvelse, som I selv fik af ham, bliver i jer, og I har ikke nødig, at nogen skal lære jer, men hvad hans salvelse lærer jer om alt, er også sandt og ikke løgn; bliv altså i det, den har lært jer." 1Joh.2:24-27.

Jesus siger samstemmende: "Når han, sandhedens Ånd, kommer, skal han vejlede jer til hele sandheden; thi han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og det, der kommer, skal han forkynde jer. Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og forkynde jer det." Joh.16:13-14.

Enhver, der søger Herren Jesus for at få del i Sandheden bliver mødt med spørgsmålet: "Hvis I ikke tror, når jeg taler om de jordiske ting, hvordan skulle I da kunne tro, når jeg taler til jer om de himmelske?" Joh.3:11-12. Lad os derfor bøje os i tilbedelse af den eneste sande Gud og hans enbårne søn, vor Herre og Frelser. Lad os give Gud ret, når han dømmes, at vi ikke skal fordømmes. Og lad os med ydmyghed leve et liv i konkret afhængighed af Ordet, der blev kød og som ved Ånden har taget bolig i enhver, der tror.